

ע"פ 41432/08/14 - א נגד מ ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 41432-08-14 א נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

א

נגד

מ ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 17134-08-14 (בימ"ש השלום בפתח תקווה) בתקיפת אשתו (להלן: "המתלוננת"), בתקיפת השוטרת קארין אושר (להלן: "קארין" או "השוטרת"), שהגיעה לדירת הנאשם והמתלוננת, לאחר שהמתלוננת התקשרה למשטרה וביקשה שתסייע לה לצאת מהבית, ובהתנגדות למעצרו ע"י השוטרים שהגיעו לדירתו.

המערער נידון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל - 6 חודשי מאסר ע"ת בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום קנס בסכום של 500 ₪.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער וכלפי עונש המאסר שהוטל עליו.

הכרעת הדין של בימ"ש קמא

2. בפתח הכרעת הדין מביא בימ"ש קמא את תיאור האירועים בדירת המערער והמתלוננת, כפי שתוארו בכתב האישום, ואת גרסתו המכחישה של המערער לפיה המתלוננת ערכה "סצינה של קנאה" לאחר שראתה אותו רוקד עם אחרת בסרט החתונה שלהם, הוא הרגיע אותה אך היא הזעיקה שוטרים וכשאלה הגיעו לדירה, אמרו להם שהכל בסדר והוא ביקש מהם לעזוב את הדירה. השוטרים סרבו לעזוב את הדירה, כוס מים שהחזיק נשמטה מידו וכשניסה לתפוס אותה נגעה אצבעו בלסתה של השוטרת, שפירשה זאת כתקיפה והזעיקה תגבורת של שוטרים שפרצו לדירה, היכו אותו, חשמלו אותו, גרמו לו פצעים מדממים ועצרו אותו.

3. בימ"ש קמא הביא את עדויותיהן של המתלוננת והשוטרת ואת עדויותיהם של השוטרים והמתנדבים שהגיעו לדירה יחד עם השוטרת ולאחר מכן את עדותו של החוקר קובלנצ'יק, שחקר את המערער.

4. בימ"ש קמא האמין למתלוננת בכל הקשור לתקיפתה ע"י הנאשם, שגרמה להזעקת השוטרים לדירתם על ידה וקבע שגרסתה נתמכת בדברי המערער בהודעתו במשטרה, לפיה כשניסה להרגיע אותה זרק אותה על המיטה וסטר לה. בימ"ש קמא לא קיבל את טענת המערער שהמתלוננת הזעיקה את השוטרים בגלל קנאתה בו לאחר שראתה אותו רוקד עם אחרת בחתונתם. המערער הודה שלא נתן למתלוננת לצאת

עמוד 1

מהבית ובימ"ש קמא לא קיבל את הסברו שחשש שתיפגע בגלל היותה שתויה.

בימ"ש קמא מצא תימוכין לדברי המתלוננת, בחולצתה הקרועה שנמצאה בדירה ובסימנים הכחולים שנראו על גופה, וקבע שגם אם היא הייתה שתויה לא היה מוצדק לתקוף אותה (עמ' 11-12 להכרעת הדין).

5. בימ"ש קמא האמין לשוטרים ולמתנדבים שהיו בדירה, ולא התעלם מהסתירות בין עדויותיהם, כפי שנטענו ארוכות ע"י ב"כ המערער בפניו, בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו וקבע בעמ' 13 להכרעת הדין כדלקמן:

"נתתי אמון בגרסאות עדי התביעה, היינו, השוטרים, שבמהותן ובעיקרן היו עקביות, בהירות וסדורות. יש לזכור כי מדובר בשוטרים שהם שותפים לאירועים רבים מדי יום ביומו ומעידים על פי זיכרונם על אירועים אלה לא פעם לאחר זמן רב מאז קרות האירוע. מטבע הדברים כי מספר עדי ראיה לאירוע לא ימסרו עדות זהה ומדויקת באשר לאותו אירוע וטוב שכך. לו היה הדבר כך, כי אזי מדובר היה בעדות מדוקלמת ומתואמת. כל עד מעיד על פי נקודת המבט שלו, על פי זווית הראיה שלו ועל פי החשיבות שהוא מייחס לנושא זה או אחר. עוד יש לזכור כי לא כל העדים נטלו חלק מלא במלוא האירוע והם הגיעו למקום בזמנים שונים. מכאן שיש לבחון, כאמור, את עיקרן של עדויותיהם והגרעין של העדות. סתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין ואשר יש בהן כדי לפגום במהימנות העדויות לא נמצאו בעדויותיהם".

6. בימ"ש קמא לא האמין למערער וקבע שגרסתו לא עומדת במבחני ההיגיון והשכל כבר מתחילתה בכל הקשור להזעקת המשטרה לדירה, אך מצא בה תמיכה לדברי השוטרת לפיהם היא שמה את רגלה כדי למנוע את סגירת הדלת בפניה ולדברי השוטרים שהגיעו ראשונים לדירה, לפיהם הוא לא נתן למתלוננת לצאת מהדירה.

7. בימ"ש קמא מצא חיזוקים לגרסת התביעה בסתירות בין גרסאות המערער למתלוננת, שעשתה כל מאמץ לחלץ את המערער ולגונן עליו, סירבה לאפשר לתעד את חבלותיה ולפי עדויות השוטרים לא ראתה את מה שקרה בין המערער לשוטרים.

8. באשר לשימוש שעשו השוטרים בטייזר ולחבלות שגרמו למערער, קבע בימ"ש קמא שלא ניתן לשלול שהמערער נחבל במהלך מאבקו עם השוטרים לפני כבילתו ומהשימוש שנעשה בטייזר כדי להשתלט עליו, תוך שימוש בכוח סביר לאחר שהתנגד בכוח למעצרו.

9. בימ"ש קמא קבע שהשוטרים ביצעו את עבודתם נאמנה, כשמילאו את חובתם לוודא שאין חשש לשלום המתלוננת, והמתלוננת והמערער לא הביאו ראיות להוכחת טענתם שהשוטרים הפכו את הבית ושברו ארונות במהלך האירוע.

נימוקי הערעור

1. בימ"ש קמא שגה כשהעדיף את עדויות השוטרים, תוך התעלמות מסתירות, פירכות וקביעות לא הגיוניות, על פני עדות המערער, שהיה הנפגע העיקרי מבריונותם של השוטרים.

2. בימ"ש קמא התעלם מכך שהמערער הוא היחיד שסבל מחבלות והיה עליו להגיע למסקנה שלשוטרים

הייתה סיבה להתנהג באלימות לאחר שהשוטרת סברה שהמערער מסכן את המתלוננת ולבדוק את התנהגות המערער, שלא היה לו כל מניע לפגוע בשוטרת.

3. לא הוכחה העבירה של תקיפת בת זוג שכן המערער דחף את אשתו כדי למנוע ממנה לצאת מהדירה. גם אם המערער דחף אותה, מדובר ב"זוטי דברים", שכן מדובר באירוע יחיד, המתלוננת לא נחבלה והמערער ניסה להגן עליה מפני עצמה.

4. עדות המתלוננת, עדת התביעה, שלא הוכרזה כעדה עוינת ואינה קורבן שמנסה להגן על בעלה, סתרה את עדויותיהם המתואמות ומלאות הסתירות של השוטרים, שהגנו על עצמם בהיותם עדים מעוניינים.

5. בימ"ש קמא התעלם מכך שגם השוטרים אור קדושים ואלכס דומסקי תומכים בגרסת המתלוננת באשר לתקיפת השוטרים את המערער ואי ביצוע עבירת תקיפה כלפיה על ידו ולא נתן משקל לחבלות על גוף המערער, שספג אלימות ברוטלית, לא מידתית ומנוגדת לנהלי המשטרה.

6. גרסת המתלוננת זהה לעיקר גרסת המערער, שלא הודה בתקיפתה כאשר השוטרים כבר היו בדירה והיא לא מסרה שנדחפה ע"י המערער באותו שלב. השוטר מובחר, שנכנס עם השוטרת לדירה, לא שמע צעקות מהדירה וגם אם היו צעקות לא ברור מי צעק על מי ומה תוכן הצעקות.

7. במהלך הדיון בפנינו טען ב"כ המערער שכל האירוע התחיל מהתנהגות לא הולמת של המתלוננת, שהייתה שתויה, והזעיקה את המשטרה. המערער לא הואשם בתקיפת המתלוננת לפני שהשוטרת והשוטר מובחר הגיעו לדירה.

לטענת ב"כ המערער, המערער גבוה וחזק מהשוטרת ואצבעותיו שפשפו את סנטרה כאשר רצה לתפוס כוס מים שנשמטה מידו. השוטרת לא נפצעה ולא נראו עליה סימנים אדומים, כפי שהעידה בביהמ"ש. השוטרת היתה במצוקה, הזעיקה שוטרים, וכשהגיעו לדירה היא ביקשה מהם לעצור את המערער ואז הם תקפו אותו. לא סביר שהמערער התנפל על 4 שוטרים.

ב"כ המערער הלן על כך שהחוקר שחקר את המערער לא בדק את טענות המערער כלפי השוטרים שתקפו אותו וטען שאין להאמין לדברי השוטרים, שאינם סבירים.

המתנדב מובחר רשם במזכר קצר מה שהשוטרת אמרה לו לרשום ובחקירתו הנגדית טען שאינו זוכר.

לטענת ב"כ המערער גרסת המערער במשטרה ובביהמ"ש היא גרסה עקבית ובגדיה של המתלוננת לא נקרעו באירוע נושא כתב האישום. המתלוננת לא ניסתה להגן על המערער אלא מסרה פרטים שמפלילים אותו. היא ראתה את תקיפת המערער ע"י השוטרים, למרות שניסו להוציא אותה מהחדר. העובדה שהמערער מנע מהמתלוננת לצאת מהדירה לא מחזקת את דברי השוטרים.

תגובת המשיבה

1. מדובר בערעור על ממצאי מהימנות שקבע בימ"ש קמא, שערכאת ערעור לא מתערבת בהם.
2. מהודעתו של המערער ומעדותו עולה תפיסתו הרכושנית כלפי המתלוננת וגם לגבי השוטר הוא מודה שנתן לה מכה בפנים.
3. האירוע החל בכך שהמערער לא נתן למתלוננת לצאת מהדירה והדבר מחזק את דברי השוטרים והמתנדבים שהגיעו לדירה.
4. אין לשוטרים סיבה להעליל על המערער. תלונת המערער נגדם נבדקה ונדחתה על ידי מח"ש והערר שהגיש ב"כ המערער נדחה.
5. דברי המערער מחזקים את דברי השוטרים.
6. המתלוננת הובאה לעדות ע"י התביעה שכן רצונו של המערער למנוע ממנה לצאת מהדירה ולגונן עליה לאחר מכן גרמו לאירוע.
7. לשוטרים היה מותר להפעיל כוח סביר כלפי המערער שכן הם הוזעקו ע"י המתלוננת והתנגדותו למעצר החלה לפני שהשוטרים הפעילו נגדו כוח.

דין והכרעה

1. עיון בהודעת הערעור המפורטת ובטיעוני ב"כ המערער כלפי הרשעות של המערער בתקיפת המתלוננת, בתקיפת השוטר ובהתנגדותו למעצר ע"י השוטרים שהוזעקו לדירתו ע"י השוטר מעלה שהערעור מכון כלפי ממצאים עובדיים שקבע בימ"ש קמא על סמך אמון שנתן בעדויות השוטר והמתנדב שהגיעו לדירת המערער והמתלוננת ובעדויות השוטרים והמתנדבים שהגיעו מאוחר יותר ועל חוסר אמון שייחס לדברי המערער והמתלוננת בפניו.
- משכך חלה על קביעות אלה ההלכה הפסוקה לפיה ערכאת ערעור איננה נוהגת להתערב בממצאים עובדיים שקבע ביהמ"ש בהתבסס על אמון או חוסר אמון שנתן בעדים שהעידו בפניו אלא בהתקיים חריגים שלא קיימים במקרה זה (ראה פסק דינו של כב' השופט מזוז בע"פ 2350/14 ג'עברי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 18/1/15, סעיף 23 לפסה"ד והפסיקה המצוטטת שם ופסק דינו של כב' השופט גובראן בע"פ 4519/11 שיחרזייב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 4/5/15, סעיף 18 לפסק הדין).
2. איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער לפיה אין בדברים שאמר המערער בהודעתו ת/1 על התנהגות האלימה כלפי המתלוננת לפני הגעת השוטר והמתנדב כדי להוכיח את העבירה של תקיפת בת זוג שבוצעה, לפי הנטען בסעיף 3 סיפא בכתב האישום, כשדחף אותה לקיר כדי שתפסיק לבכות לאחר שהשוטר והמתנדב הגיעו לדירה.

3. המערער תיאר בהודעתו ת/1 את התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת בניסיון למנוע ממנה לצאת מהדירה זמן קצר לפני בוא השוטרת והמתנדב וגם אם הוא לא מתייחס בהודעתו לדחיפתה בנוכחות השוטרת, יש בדבריו כדי לתמוך בדברי השוטרת בעדותה ובזיכרון הדברים שכתבה סמוך לאחר האירוע (נ/4) באשר לתקיפת המתלוננת בנוכחותה.

4. המערער התייחס בעדותו לתקיפת המתלוננת בנוכחות השוטרת והמתנדב וגם בדברים שאמר ובהדגמת תנועתו יש כדי לחזק את דברי השוטרת.

המערער אמר בחקירתו הנגדית בסוף עמ' 82 לפרוטוקול שהפריע לאשתו לצאת מהדירה אבל לא דחף אותה. כשהתבקש ע"י התובע להדגים את התנהגותו כלפי אשתו באותו שלב, לאחר שאמר "לתפוס ולהזיז זה דברים שונים", הדגים המערער שאחז באשתו בכתפיה. כשנשאל בעמ' 83 למעלה אם תפס את אשתו ענה "זאת אשתי, לאשה אחרת אסור לגעת בה אבל אשתי מותר לי לגעת בה" והכחיש שזרק אותה לכיוון הקיר שכן המרחק בין הארון לקיר קצר.

5. איננו מתעלמים מכך שהמתלוננת לא אישרה את גרסת המאשימה באשר לתקיפתה על ידי המערער, כמו גם את התנהגותו כלפי השוטרים, אך כבר בחקירתה במשטרה (ראה זכה"ד ת/2, ת/3) היא עשתה הכל על מנת להגן על המערער, כפי שהמשיכה לעשות בעדותה בבימ"ש קמא, אשר צדק כאשר לא האמין לעדותה בפניו.

6. לאור כל האמור לעיל אנו דוחים את הערעור כלפי תקיפת המערער את המתלוננת בנוכחות השוטרת והמתנדב.

באשר לטענת המערער בדבר "זוטי דברים" - גם אם המערער דחף את המתלוננת כדי למנוע ממנה לצאת מהדירה על מנת להגן עליה מפני עצמה, כטענתו, אין בכך כדי לבסס הגנה של "זוטי דברים" לאור התנהגותו האלימה כלפיה, שגרמה להזעקת השוטרים על ידה, והתנהגותו האלימה בהמשך האירועים.

7. מהכרעת הדין של בימ"ש קמא באשר לתקיפת המערער את השוטרת עולה שגם בעניין זה מתבססים ממצאי בימ"ש קמא על אמון שנתן בדבריהם של השוטרת והמתנדב מובחר, שהגיע יחד איתה לדירה, כפי שנתמכו בדברי המערער בהודעתו ת/1, אותם ניסה להסביר בעדותו בהסבר שלא התקבל על ידי בימ"ש קמא.

8. עיון בדבריו של המתנדב מובחר בעמ' 29 - 38 לפרוטוקול מעלה שהם, כמו מה שרשם בזכה"ד ת/2, תומכים בעדותה של השוטרת לגבי דחיפת המערער את המתלוננת ולגבי תקיפת השוטרת.

המתנדב הכחיש את טענת ב"כ המערער שהשוטרת אמרה לו מה לרשום ואין בעובדה שבחלוף זמן לא קצר מאז האירועים נושא כתב האישום הוא לא זכר פרטים לא משמעותיים, כדי לפגום במהימנותו.

9. עדותה של השוטרת באשר לתקיפתה במכת אגרוף על ידי המערער נתמכת בדברים שאמרה לשוטרים

ולמתנדבים שהגיעו לדירה בעקבות הזעקת תגבורת משטרה על ידה (ראה עדויותיהם של המתנדבים דומסקי ופגיר ועדותו של השוטר אביב יעקב).

אין בעובדה שהשוטרת לא הלכה לחדר מיון כדי לקבל טיפול בכאבים שסבלה בלסתה כדי לפגום במהימנותה שכן היא נבדקה ע"י רופא, שהפנה אותה לטיפול בחדר מיון (ראה תעודה רפואית ת/5).

10. לאור כל האמור לעיל, קביעת בימ"ש קמא לפיה המערער דחף את המתלוננת בנוכחות השוטרת והמתנדב ותקף את השוטרת היא קביעה עובדתית, אשר מתבססת על אמון שנתן בימ"ש קמא בדברי השוטרת והמתנדב ועל חוסר אמון בדברי המערער ואשתו בעדויותיהם בפניו ומשכך קביעה זו אינה יכולה להצדיק התערבות ערכאת ערעור.

11. אשר לאירוע ההתנגדות למעצר הרי שעיון בעדויותיהם ובזכרונות הדברים שכתבו השוטרים והמתנדבים שהגיעו לדירה בעקבות הזעקת תגבורת ע"י השוטרת, שהותקפה במכת אגרוף על ידי המערער, באשר להתנהגותו האלימה, פיזית ומילולית, עד שנעצר לאחר שנעשה כלפיו שימוש בטייזר על ידי הסייר טל רמתי, מעלה שמדובר בדברים עקביים שאין בהם סתירות משמעותיות שמצדיקות את חוסר האמון המתבקש על ידי ב"כ המערער.

12. בימ"ש קמא שמע את עדויותיהם של השוטרים והמתנדבים ועיון בזכרונות הדברים שכתבו סמוך לאחר האירוע ככל שאלה הוצגו בפניו (נ/3, נ/5, נ/6) ומבלי שהתעלם כאמור מסתירות עליהן הצביע ב"כ המערער, בפניו ובפניו, קבע שדברי השוטרים והמתנדבים מהימנים עליו ומובילים למסקנה שהמערער התנגד בכוח למעצרו בטרם נעשה נגדו שימוש בטייזר.

מדובר בקביעות עובדתיות של בימ"ש קמא, לאחר שהייתה לו הזדמנות נאותה להתרשם מדברי העדים, שנחקרו ארוכות על ידי ב"כ הצדדים, והאמון שניתן בהם, כמו חוסר האמון שנתן בימ"ש קמא במערער ובאשתו, מנימוקים מוצדקים שפרט בהכרעת דינו, קביעות שאינן מצדיקות התערבות ערכאת ערעור.

13. אין המקרה והנאשמים נושא הכרעת הדין של בית משפט השלום בת"א (ת"פ 5021/04) שזיכה אותם מעבירות אלימות, שעל פי הנטען ביצעו כלפי שוטרים (ראה נספח ח' להודעת הערעור), דומים למקרה ולמערער שבפניו ומשכך אין לזיכויים כדי להצדיק את זיכוי של המערער שבפניו.

כך גם אין זיכוי של המערער סרגיי גבוזדצקי נושא ע"פ 2376-10-09 (בימ"ש מחוזי מרכז) מעבירות אלימות כלפי שוטרים (ראה נספח ו' להודעת הערעור) מצדיק את זיכוי של המערער שבפניו, שכן הנימוקים שגרמו לערכאת הערעור להטיל ספק בדברי השוטרים, כפי שפורטו בסעיף 28 לפסק הדין, לא ישימים על דברי השוטרים שהיו בבימ"ש קמא.

14. לאור כל האמור לעיל אנו דוחים את הערעור כלפי הרשעתו של המערער.

גזר הדין של בית משפט קמא

1. מתחם הענישה למעשיו של המערער נע בין מאסר על תנאי ושל"צ ל - 18 חודשי מאסר בפועל שכן העבירות בהן הורשע חמורות ופגיעתן בערכים המוגנים אינה מבוטלת. עם זאת, לא מדובר במעשה תקיפה מתוכנן של המערער כלפי אשתו, ולפיכך הוא אינו נמצא ברף הגבוה של מתחם הענישה בעבירה של תקיפת בת זוג, אך תקיפת השוטר לא מצויה ברף הנמוך של מתחם הענישה בעבירה של תקיפת שוטרים.
2. המערער נעדר עבר פלילי. אמנם הוא לא קיבל אחריות על מעשיו אך יש לתת משקל לחלוף הזמן של 3 שנים, במהלכן לא הסתבך המערער בעבירות נוספות, ולכן שהמערער נפגע ונחבל מהאירועים נושא הרשעתו.

נימוקי הערעור כלפי גזר הדין

1. הפגיעה בשוטרת לא הייתה חמורה שכן היא לא הותירה בה כל סימן.
2. בימ"ש קמא לא העניק משקל לחבלות שנגרמו למערער ולחלוף הזמן במהלכו לא נפתחו נגדו תיקים.
3. בימ"ש קמא התעלם מההמלצות החמות של מעבידו של המערער ומהפגיעה הישירה שתגרם ריצוי עבודות השירות במקור פרנסתו של המערער.
4. בימ"ש קמא התעלם מפסיקת בתי המשפט שצורפה כנספחים י' לערעור, שבה הוטלו עונשים קלים יותר במקרים דומים למקרה נושא הערעור.

תגובת המשיבה

1. מדובר באלימות כלפי בת זוג ואנשי מרות.
2. המערער לא נטל אחריות על מעשיו.

דין והכרעה - גזר הדין

1. אנו רואים עין בעין עם בימ"ש קמא את הפגיעה הלא קלה שפגע המערער בהגנה על אוכפי החוק ובשלום אשתו. מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא מתחשב במידה הראויה בהיותו של האירוע נושא הרשעתו של המערער לא מתוכנן, שהסתיים בגרימת חבלה לא חמורה לשוטרת ובגרימת חבלה למערער כתוצאה משימוש בטייזר שנעשה כלפיו לאחר שהתנגד בכוח למעצרו.
2. עיון בגזר הדין של בימ"ש קמא מעלה שהוא התחשב בכל הנסיבות לקולא שנטענו בפניו ובפנינו, לרבות

בעברו הנקי של המערער, בתפקודו הנורמטיבי והתקין כאדם עובד ובחבלות שנחבל בעקבות השימוש בטייזר שנעשה כלפיו כפי שעולה מהתעודות הרפואיות שהוצגו בפני בית משפט קמא.

3. בימ"ש קמא איזן בין נסיבות הקולא והחומרה, ועונש המאסר לריצוי בעבודות שירות לא סוטה ממדיניות הענישה הראויה ומבטא נכונה את האיזון הנ"ל.

4. אנו דוחים את הערעור.

5. המערער יתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 3.8.15 בשעה 08:00 לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן.

ניתן והודע היום כ' סיוון תשע"ה, 07/06/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

אהרון מקובר, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד